

ת"א (תל-אביב-יפו) 1074/03

1. מנחם אשר הפקות בע"מ
2. מנטבר אמנים והפקות בע"מ
3. א. דקל קול והפקות בע"מ

נגד

1. אליהו ג'רבי
2. מרדכי חלימי

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

[11.3.2003]

לפני השופט יהודה זפט

עו"ד אפי שפטר - בשם התובעות
עו"ד עינת גלוסר - בשם הנתבעים

פ ס ק - ד י ן

השופט יהודה זפט

התובעות מפיקות את המחזה "אני פה בגלל אשתי" והן בעלות זכויות היוצרים במחזה מכוח הסכם שנכרת בין לבין איז'ו ליבוביץ כותב המחזה.

הנתבעים הם מפיקי המחזה "אני עם אשתך גמרתי", אשר הועלה לראשונה ביום 13.12.02.

לטענת התובעות, המחזה "אני עם אשתך גמרתי" מהווה העתקה של המחזה "אני פה בגלל אשתי". עוד טוענות התובעות, כי בפרסום המודעות המפרסמות את המחזה "אני עם אשתך גמרתי" מטעים הנתבעים את הציבור לחשוב שמדובר במחזה של התובעות.

פניותיהן של התובעות אל הנתבעים לחדול מלהשתמש בשם המחזה ולהוריד את

המחזה, סורבו על ידי הנתבעים.

התובעות תובעות לאסור על הנתבעים להציג את המחזה "אני עם אשתך גמרת".

לחילופין תובעות הן לאסור על הנתבעים לעשות שימוש בשם "אני עם אשתך גמרת" ו/או בכל שם אחר הדומה לשם "אני פה בגלל אשתי" בפרסום המחזה שהפיקו, וכן לאסור על הנתבעים לעשות שימוש במודעות עיתונאיות דוגמת נספח א' או כל פורמט מודעת הצגה הדומה לנספח א2.

טענות בעלי הדין

המחזה "אני פה בגלל אשתי" הופק בשנת 1994 ומאז צפו בכ - 800 הצגות למעלה מחצי מיליון צופים. לטענת התובעות, במחזה "אני עם אשתך גמרת" נעשתה העתקה של המחזה "אני פה בגלל אשתי" בו מתוארים היחסים בין שני זוגות ישראליים. זוג אחד, ממעמד הפועלים, שהבעל הגס שולט באשתו הכנועה, וזוג שני, משכיל, שבו מדובר בבעל כנוע הנשלט על ידי אשתו. הנתבעות מפרטות רשימה של מוטיבים בסיסיים של אופיין והתנהגותן של הדמויות במחזה "אני עם אשתך גמרת" שלטענתן, מהוות העתקה של חלקים מהותיים ומשמעותיים במחזה "אני פה בגלל אשתי". לטענת התובעות, חנוך רעים כתב את המחזה "אני עם אשתך גמרת" על בסיס המידע וההיכרות עם מפיקי ושחקני המחזה "אני פה בגלל אשתי" בעת שהשתתף במסע הופעות של המחזה בארה"ב. עוד טוענות התובעות, כי שם המחזה "אני עם אשתך גמרת" והמודעות המפרסמות את המחזה נועדו להטעות את הציבור לחשוב שהמחזה של הנתבעים הוא המחזה של התובעות.

לטענת הנתבעים, ביקש משיב 2 להפיק מחזה קומי עלילתי, שבמרכזו חילופי זוגות.

קודם לפנייתם אל חנוך רעים, פנה משיב 2 לגב' נילי דותן, ולאחריה למר שלמה משיח, אשר מפאת לוח זמנים עמוס לא יכל לעמוד בלוח הזמנים עד שבסופו של דבר פנה משיב 2 לחנוך רעים אשר קיבל על עצמו את כתיבת המחזה.

חנוך רעים כתב למעלה מ - 20 מחזות ובהם המחזה "אני עם אשתך גמרת" שכולם בעלי סגנון המיוחד לחנוך רעים, ואת כולם מאפיינת התרחשות במקום וזמן אחד.

לטענתם, אין דמיון בין מערכת הנסיבות, סדר האירועים, התרחשותם, הדו שיח, והדמויות במחזה "אני עם אשתך גמרת" לאותם מרכיבים במחזה "אני פה בגלל אשתי".

עוד טוענים הנתבעים, כי המודעה בה פרסמו את המחזה "אני עם אשתך גמרת" היא מודעה בעלת פורמט סטנדרטי מסוג "סטריפר", ומשתמשים בה רבים אחרים בהם תיאטרון הבימה, הקאמרי ובית לסין.

המודעה מטעמם שונה מזו של התובעים, שם המחזה שונה, המשתתפים המצויינים במודעה אחרים, עיצוב הכיתוב שונה, בין מילות השם מופיע כוכב בו כתוב "קומדיה חדשה וסקסית" באופן המבחין בין מודעה זו למודעה של התובעות.

משמעות שם המחזה "אני עם אשתך גמרת" שונה מזו של שם המחזה "אני פה

בגלל אשתי". הראשון הוא שם דו משמעי ומרמז על יחסים בין זוגות בעוד השני מרמז על הטיפול הקבוצתי הנובע מרצון האישה.

דיון

זכות יוצרים

סעיף 2 (1) [לחוק זכות יוצרים](#) קובע:

"רואין זכות-יוצרים ביצירה כאילו הופרה ע"י אדם אם שלא בהסכמת בעל זכות - היוצרים הוא עושה מעשה שהזכות היחידה לעשייתו נתונה בחוק זה לבעל זכות - היוצרים."

סעיף 1 (2) [לחוק זכות יוצרים](#) קובע:

"לצרכי חוק זה "זכות יוצרים" פירושו זכות יחיד להעלות על הבמה את היצירה או חלק ניכר הימנה בצורה של ממש..."

מכאן, שהפרת זכות יוצרים מתקיימת בכל מקום שבו מועלית יצירה או חלק ניכר ממנה שלא על ידי בעל זכות יוצרים.

[בע"א 8393/96](#) - מפעל הפיס ואח' נ' The Roy Export Establishment Company, פ"ד נד (1), 577, 591, נקבע:

"ההכרעה בשאלה אם הועתק "חלק ניכר" מן היצירה המוגנת - כמשמעותו של מושג זה בסעיף 1 (2) לחוק - אינה צריכה להיות רק, או בעיקר, על פי בחינה כמותית של הקטעים העומדים להשוואה, אלא יש לבדוק אותם גם - ואולי, בעיקר - מבחינה איכותית. גם כאן אין להסתפק בבדיקה מדוקדקת של כל פרט בקטעים המשווים ושל השימוש שנעשה בו, אלא יש לבחון את הקטעים מתוך ראייה כוללת.

זאת ועוד, הואיל וההגנה על היצירה המוגנת בכללותה מושתתת על יסודות מקוריים המרכיבים אותה, יש לבחון אם ההעתקה גזלה דבר מיסודות אלה.

לפיכך, תיבחן הפגיעה בזכות היוצרים לאור השאלה אם המוטיבים שהועתקו מן היצירה המוגנת - בין אם בצורה ישירה ובין אם במרומז - כוללים יסודות, אשר יש בהם כשלעצמם מידה של מקוריות (השוו: "Laddie The Modern Law of Copyright" (London, 1980), 53)

בישיבת בית המשפט מ-2.3.03 הוסכם כי בית המשפט יצפה בשתי קלטות וידאו, המתעדות את ההצגות, ויתן את פסק הדין על יסוד הטיעונים הכתובים והצפיה בקלטות.

צפיתי בשתי הקלטות תוך תשומת לב להשוואה בין המחזה של התובעים "אני פה

בגלל אשתי" ובין המחזה של הנתבעים "אני עם אשתך גמרת". לא מצאתי דמיון בין הסצינות בשני המחזות, במלל, בהעמדה, במקום ההתרחשות ובמאפיינים של הדמויות. בשני המחזות מדובר ביחסים בין בני זוג, ברם, המצבים שונים והאופן בו מתפתח הסיפור של כל אחד מהזוגות במחזה שונה. קיימות נקודות דמיון בין המחזות, אולם הן נובעות מהעיסוק באותו נושא. בסצינות בהן קיים דמיון בפרטים, המדובר בפרטים חסרי חשיבות, שאפילו הועתקו מהצגת התובעות רחוקים מלהיות העתקה של חלק ניכר מהיצירה.

מסקנתי היא, שהמחזה "אני עם אשתך גמרת" אינו מפר את זכות יוצרים של התובעות במחזה "אני פה בגלל אשתי".

גניבת עין כדי לזכות בתביעתן בעילה של גניבת עין, על התובעות להוכיח מוניטין שרכש המחזה המופק על ידן וכי קיים חשש להטעיית הציבור לחשוב שמדובר במחזה של הנתבעים.

[בע"א 5792/99](#) תקשורת וחינוך דתי - יהודי משפחה (1977) בע"מ - עיתון משפחה ואח' נ' א.ס.בי.סי פרסום, שיווק וקידום מכירות בע"מ - עיתון "משפחה טובה" ואח', פ"ד נה (3), 933, 949, נקבע:

"בבוחנו תנאי זה של הטעיה שומה עליו על בית-המשפט לבחון האם קיים חשש סביר להטעיית הציבור: [ע"א 7980/98](#) שרון (צו"פי) פרוינדליך נ' אורן חליבה, פ"ד נד(2) 856, 866 (מפי השופטת פרוקצ'יה). המיבחן המקובל מחזיק כמה רכיבים ואלה הם: מיבחן המראה והצליל; מיבחן סוג הטובין וחוג הלקוחות; ומיבחן שאר נסיבות העניין."

איני סבור שקיים חשש שאדם המעוניין לצפות במחזה "אני פה בגלל אשתי" עלול לטעות ולחשוב שהמחזה המפורסם במודעות מטעם הנתבעים "אני עם אשתך גמרת", הוא המחזה של התובעות.

שמות המחזות בשתי המודעות (נספחים 1 א ו - 2א) שונים מבחינת המילים המרכיבות אותם. המשמעות הפשוטה של שמות המחזות שונה זו מזו, כך גם המשמעות המרומזת החבויה בהם. הגופנים בהם נעשה שימוש במודעה של הנתבעים שונים מהגופנים בהם נעשה שימוש במודעה של התובעות. הפרטים הנלווים לשמות המחזה הכוללים את שמות השחקנים, שם המפיק ופרטים נוספים במודעה של הנתבעים שונים באופן מהותי מהפרטים הכוללים במודעה של התובעות.

איני רואה יסוד לחשש שהציבור יוטעה לחשוב שהמודעה של הנתבעים היא מודעה המפרסמת את המחזה של התובעות.

התביעה נדחית.

התובעות, במאוחד ובנפרד, תשלמנה לנתבעים הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך - 20,000 ש"ח.

מזכירות בית המשפט תשלח עותק מפסק הדין לב"כ הצדדים בפקסימיליה.

ניתן היום ז' ב אדר ב, תשס"ג (11 במרץ 2003) בהעדר הצדדים.